

SECCION AMENA.

ARDO LEKUKO JOLASA.

Loyolan da taberna
 parerik gabea
 lana franko billatzen
 beste bat obia,
 eta nola denbora
 zegon egokia
 fiña bererik gabe
 garbi pozgarria
 jendiak artu zuben
 zubiko bidia
 biribillaturikan
 Donosti guztia.
 Zergatik saltzen zuten
 ardo nasgabia
 orrengatik zeguen
 taberna betia
 gela guztiak eta
 sala, sukaldia
 eziñ antolaturik
 an pillan jendia
 zein baña zein geiago
 jolasa zalia
 anchen etzan otzikan
 jura zan labial
 leertu bearrean
 oro bat goi bia
 arrantza gertakozan
 botarik saria,
 basuak eskuz, esku
 jbazan eralia!
 arras alaiturikan
 echeko jabia.
 Saltsaren saltsas bazan
 karraši ta kanta
 baña nagusiyarrek
 guztiyak aguantan,
 chistubak, oju, dantza,
 etziren an falta.

irrintz batzubek ere
 nagusiya juanta,
 pasatzen zanak zuben
 esaten:—au planta!
 barren ortan badago
 jende zorianta:—
 gizon chiki bat eta
 beste bat galanta
 pizkortu ziranian
 bapo jan eranta
 indarrak progatzeko
 zeukaten talanta,
 etzuten berotzeko
 biarrikan manta.
 Naiz edariarekin
 ez egon argiyak,
 animuak emanik
 an ziran guztiyak
 apustu beriala
 egintzuten biyak
 zeñek aguruago
 bizkartu zagiyak.
 Ta batek chikiyari
 deiturik atera
 isillik esantziyon
 belarri atzera:
 —Mutill guazemak erdiz
 diruba jartzera
 eta kupidik gabe
 gaur irabaztera.
 Botakolikek orrek
 norbait goitik bera
 dituben indarrakin
 muturrez aurrera,
 bañan ik dek abantail
 aundi bat bestera,
 lurretik guchiyago
 bide bizkarrera.

MARCELINO SOROA.